

Femke

Als een engel fladderend
over de duivelse horden
die hoger lijken te worden
als de eindstreep nadert
Pas dan wint de zwaartekracht
en val je zegevierend
uitgeput op het tartan
je longen brandend in je borstkas
je platte buik op hol geslagen
En tenslotte zal je verrijzen
je godinnenlach tonen
en ons, aardse zielen,
wijzen op de tijd
die toch onmogelijk
door zo'n frêle meisje
gelopen kan zijn
En uiteindelijk zal je praten
zo ijl en hoog
dat al het kristal breekt
- net als mijn hart

Marcel Beijer

